

har man i den Udstrækning, man fandt det foreneligt med det Udbytte, Statskassen under de forhaandenværende Forhold nødvendigvis maatte paaregne af Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten, søgt at imødekomme de fremførte Ønsker.

Ændringer bl. a. vedrørende Beregningen af Aktieselskabers skattepligtige Indkomst, Skatteraadenes Pligt til at begrunde stedfundne Forhøjelser, Forlængelse af Skatteydernes Frist for Indbetaling af Skatten, Adgang til hos Arbejdsgivere for ugifte Skatteyderes Vedkommende at kræve forfalden Skat betalt af tilgodehavende Løn, Skatteyderes Ret til Renter af for meget erlagt Skat er Udtryk for en saadan Imødekommen.

Et i Udvalget herskende almindeligt Ønske om, at Børneafdragene skal føres op gennem alle Indkomstsatser, har fundet Udtryk i et hertil sigtende Ændringsforslag, men da Statskassens Udbytte af Skatten herved vil blive væsentlig formindsket, har man set sig nødsaget til for at bøde herpaa at foretage en mindre Forhøjelse af Satserne for de større Indkomsters Vedkommende.

I Udvalget er rejst Spørgsmaalet om Beskatning af Brugsforeninger og Andelselskaber. Forhandlingerne herom blev ikke afsluttet og vil blive fortsat mellem Forslagets anden og tredie Behandling.

I det sidste Møde, Udvalget afholdt, fremsattes og motiveredes den Tanke at sætte de for Personer gældende faste Fradrag i Forhold til Pristallet.

Da Spørgsmaalet ikke kunde gennemdrøftes inden Lovforslagets anden Behandling, uden at denne Behandling maatte udsættes nogle Dage, vedtoges det at udsætte Drøftelsen til imellem Lovforslagets anden og tredie Behandling.

Finansministeren har overfor Udvalget udtalt, at blandt de Punkter, hvor der fra flere Sider er lagt særlig Vægt paa at søge de gældende Regler ændret, er ogsaa Spørgsmaalet om den rette Opgørelse af handlendes og Fabrikanters Varelagre, for saa vidt angaar denne Opgørelses Betydning for Beregningen af den skattepligtige Indkomst.

Den hidtil fulgte Fremgangsmaade, hvorefter saadanne næringsdrivende vel har haft Valget mellem at lægge Indkøbsprisen (Fremstillingsprisen) eller Dagsprisen til Grund, men saaledes at den for eet Aar anvendte Beregningsmaade ikke vilkaarligt kunde fraviges, men maatte følges ogsaa for det efterfølgende Aar, har under de senere Aars store Prissvingninger ikke kunnet fastholdes og vil ogsaa jævnlig medføre, at Opgørelser til Brug ved Skatteansættelsen maa foretages paa et andet Grundlag end det, som efter gældende Lovgivning og almindelig Handelssædvane i øvrigt skal følges indenfor de paagældende Erhverv. Saadan Uoverensstemmelse synes imidlertid lidet heldig, ligesom den i givet Tilfælde vil kunne føre til Beskatning af Indkomster, som i Opgørelsens Øjeblik i alt væsentligt maa anses for at være gaaet tabt, og man maa derfor anse det for rettest, at Indkomstopgørelsen til Skatteansættelse fremtidig foretages i Overensstemmelse med de Regler, som den paagældende i øvrigt efter Vilkaarene for sin Virksomhed skal følge ved Opgørelsen af sit Aarsregnskab, og da navnlig saaledes, at Varelageret som Regel ansættes til sin reelle Værdi paa Tidspunktet for Opgørelsen (Dagsprisen), medmindre Indkøbsprisen (Fremstillingsprisen) ligger lavere, i hvilket Tilfælde denne kan benyttes. Det er naturligvis herved en Forudsætning, at den paagældende ved sin Regnskabsførelse i det hele holder sig indenfor de Grundsætninger, som gælder for ordentlig Forretningsførelse.

Man skønner derhos ikke rettere, end at denne Fremgangsmaade bør finde Anvendelse med Hensyn til alle Selskaber og alle næringsdrivende Personer, som er bogføringspligtige.

Hvad i øvrigt de væsentligste af de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag til Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten angaar, skal man om disse gøre følgende Bemærkninger:

Ændringsforslaget under Nr. 7 vedrører den i Lovforslagets § 1 værende Bestemmelse om, at Formueskatten kun skal ud-